

den 1993, men det er dog siden november måned sidste år, at konflikten har løbet.

Den eneste måde, man som organisation kan vise sin duellighed på, er sådan set ved at optrappe konflikten eller få konflikten afklaret.

Det, som finansministeren siger her, er ikke noget, som medvirker til, at denne konflikt skulle finde sin løsning. Man siger hele tiden, at det må være op til parterne, til trods for at parterne sådan set var i gang med at indgå overenskomster, også decentralt, som vi har fået tingene forelagt.

Vil finansministeren bekræfte her, at der har været drøftelser i gang omkring decentrale forhandlinger, og at disse decentrale forhandlinger er stoppet af den centrale magt?

Kl. 16.10

Karen J. Klint (S):

Jeg takker også for svaret, men jeg fik ikke helt klart svar på, om det var en lovlig konflikt, eller om finansministeren går i rette med begrebet lovlig konflikt, eller om folk bare skal passe arbejdet. Man har jo altså mulighed for at konflikte i et demokrati som Danmarks, så det må vi tage med, også når det giver nogle ulemper.

Det, jeg nu vil spørge om, er, om det ville lette finansministerens gang her på jorden, hvis vi ikke havde den forskel mellem landsbykirkegårde og bykirkegårde. Det er der nogle af os der godt kunne tænke sig at arbejde for, og det gør vi så bare i et andet udvalg og over for en anden minister. Men hvis det kunne lette, kunne det jo være, at vi havde et fælles projekt, for vi vil gerne gøre det lettere både for finansministeren, for SiD og såmænd også for FAKK.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Med hensyn til spørgsmålet om cirkulæret er det sådan, at Kirkeministeriet forhandler med både FAKK og SiD om ændring af cirkulæret i hver overenskomst- eller aftaleperiode. Sådan er det altså meddelt. Der står, at man forhandler om det. Om det svarer til en normal overenskomstforhandling, skal jeg ikke sige, men der er altså forhandlinger, og det er først derefter, at Kirkeministeriet ændrer i cirkulæret. Sådan har processen været.

Det er ikke noget nyt. Sådan har det været i 1993, sådan har det været i 1999. Det er altså ikke et nyt problem. Det er heller ikke et nyt krav, at man ønsker, at den gruppe, der vil forhandle overenskomsten, har en overvejende del af medlemmerne bag sig. Det var nøjagtig det, som staten sagde i 1993 og i 1999, og det var det,

som Statsansattes Kartel tog til efterretning, da de ikke rejste sagen. Så der er ikke tale om, at der er lagt en ny form frem, når det gælder at fastsætte lønniveauet.

Mit lønlige håb er for så vidt, at man kan dokumentere, at man har en overvejende del af medlemmerne bag sig, for vi ønsker ikke paralleloverenskomster, således at der er flere, der har overenskomst på samme område, og i givet fald også forskellige overenskomster på samme område.

Hvem skulle ellers have retten til at tegne overenskomster? Det er jo det, det drejer sig om at sige. Fagbevægelsen har vel også interesse i, at man tegner medlemmerne. For hvem, må jeg spørge, har ellers retten til at tegne overenskomsten, hvis de hver især kan komme og sige, at de har 10 pct. af medarbejderne bag sig?

Vi ønsker ikke, og det gjorde den tidligere regering heller ikke, paralleloverenskomster. Vi vil godt lave fællesoverenskomster. Men jeg har også en forventning om, at der kommer den forståelse, at man forsøger at tale sammen under kartellet, altså mellem de to forbund, og at de i givet fald også dokumenterer, at de har et rimeligt antal medarbejdere bag sig i forbindelse med en overenskomst.

Bjarne Laustsen (S):

Det var dejligt at høre, at der bare skulle to spørgsmål til, før finansministeren var på tilbagetog i den sag. Der er jo ikke tale om en overenskomst, der er tale om et cirkulære. Det bekræfter finansministeren nu. Derfor har der ikke været foretaget regulære forhandlinger, som der er i forbindelse med indgåelse af en overenskomst.

Det, det drejer sig om her, er, at Personalestyrelsen udsender et diktat – finansministeren kaldte det et cirkulære – om, hvor meget eller hvor lidt man skal have i løn. Når man så har et område, hvor folk får 30.000 kr. mindre i løn om året end tilsvarende folk på bykirkegårdene, er det klart, at der opstår en uoverensstemmelse.

Men konflikten bliver altså ikke løst af, at finansministeren henviser til 1993 og 1999. Jeg har i øvrigt også noteret, at denne regering siger, at der var en masse uløste ting, som den tidligere regering ikke fik løst. Så har man jo muligheden for at gå i front i stedet for at dække sig bag skørterne.

Vi mangler altså at få at vide, hvad finansministeren helt kontant vil gøre for at få bragt den her konflikt til ophør. Det har ikke noget at gøre